II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. december 2000

om proceduren for attestering af byggevarers overensstemmelse i henhold til artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 89/106/EØF, for så vidt angår ekspansionsfuger til vejbroer

(meddelt under nummer K(2000) 3694)

(EØS-relevant tekst)

(2001/19/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer [1], ændret ved direktiv 93/68/EØF [2], særlig artikel 13, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen skal i forbindelse med attestering af en byggevares overensstemmelse vælge mellem de to procedurer i artikel 13, stk. 3, i direktiv 89/106/EØF og i alle tilfælde vælge »den billigste procedure, der er forenelig med sikkerhedshensyn«. Det skal således for en given vare eller varegruppe afgøres, om en produktionskontrolordning i fabrikken på fabrikantens ansvar er en nødvendig og tilstrækkelig betingelse for attestering af overensstemmelse, eller om det er nødvendigt at inddrage et autoriseret certificeringsorgan af grunde, der vedrører kriterierne i artikel 13, stk. 4.

(2) I henhold til artikel 13, stk. 4, skal den således fastlagte procedure anføres i mandaterne og i de tekniske specifikationer. Det bør derfor angives, hvilke varer eller varegrupper der henvises til i de tekniske specifikationer.

(3) De to procedurer, der er fastlagt i artikel 13, stk. 3, er nærmere beskrevet i bilag III til direktiv 89/106/EØF. Det må derfor for hver vare eller varegruppe gøres klart ved henvisning til bilag III, hvilke metoder der skal anvendes ved gennemførelsen af de to procedurer, idet visse ordninger ifølge bilag III skal anvendes fortrinsvis.

(4) Den procedure, der er anført i artikel 13, stk. 3, litra a), svarer til ordningerne i bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 1, uden løbende overvågning, samt varianterne 2 og 3, mens proceduren i artikel 13, stk. 3, litra b), svarer til ordningerne i bilag III, afsnit 2, punkt i), og bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 1, med løbende overvågning.

(5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Byggeudvalg —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For byggevarer og byggevaregrupper, der er anført i bilag I, attesteres overensstemmelsen ved en procedure, hvorefter der som supplement til produktionskontrolordningen i fabrikken, som gennemføres af fabrikanten, inddrages et autoriseret certificeringsorgan i bedømmelsen og overvågningen af produktionskontrollen eller af selve varen.

[1] EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.
[2] EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1.

Artikel 2

I mandater til udarbejdelse af retningslinjer for europæisk teknisk godkendelse anføres det, hvilken procedure der skal anvendes til attestering af overensstemmelse i henhold til bilag II.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2000.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Ekspansionsfuger til vejbroer:

Til anvendelser i vejbroer for at sikre en fortløbende køreflade og en kontinuerlig bæreevne og give plads til brokonstruktionens bevægelser.

BILAG II

Byggevaregruppe: ekspansionsfuger til vejbroer

Systemer for attestering af overensstemmelse

For den eller de nedenfor anførte byggevare(r) og forudsat(te) anvendelse(r) anmodes EOTA om at specificere følgende system eller systemer for attestering af overensstemmelse i den relevante retningslinje for europæiske tekniske godkendelser:

Byggevare(r)	Forudsat(te) anvendelse(r)	Niveau(er) eller klasse(r)	System(er) til attestering af overensstemmelse
Ekspansionsfuger til vejbroer	i vejbroer	—	1

System 1: Se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt i), uden auditprøvning af stikprøver.

Systemet bør specificeres således, at det også kan anvendes, når det ikke er nødvendigt at fastlægge ydeevnen for en bestemt egenskab, fordi der i mindst én medlemsstat ikke stilles lovbestemte krav for den pågældende egenskab (se direktiv 89/106/EØF, artikel 2, stk. 1, og — i givet fald — punkt 1.2.3 i basisdokumenterne). I sådanne tilfælde må fabrikanten ikke pålægges at kontrollere den pågældende egenskab, hvis han ikke ønsker at oplyse byggevarens ydeevne på det punkt.